Medemblik, 31 oktober 2024

Betreft: Advies m.b.t. Herstelplan Onderwijskansen & onderwijskansenbeleid.

Geachte lezer,

De Adviesraad voor het Sociaal Domein is gevraagd het Herstelplan Onderwijskansen en Onderwijskansenbeleid door te nemen en hier advies op te geven. Ter toelichting van deze verordening zijn in de vergadering van 10 oktober jl. Karen van de Velde, Gerben Gringhuis en Trees Stoffels aangesloten.

Onze opmerkingen en adviezen zijn het volgende;

Het vormen van 1 team in een IKC (opvang en onderwijs) heeft ons inziens specifieke begeleiding en langdurige aandacht nodig, zowel op uitvoerend, als op beleid- en bestuursniveau.
De verschillen in doelen en belangen (die er echt zijn) maken dat schuring makkelijk ontstaat en er een gezamenlijke visie en doel nodig is om deze te overbruggen. Dat betekent niet water bij de wijn doen, maar eigen belangen ondergeschikt maken aan het gezamenlijk belang. Samen leren, samen komen tot het verkennen van taken en kennis en vooral samen reflecteren, ondersteunt dit proces.
Ook verschilt de CAO onderwijs en de CAO Kinderopvang sterk, iets dat aandacht nodig heeft om niet te leiden tot een wij-zij cultuur.

Een goede informatieoverdracht tussen kinderopvang en onderwijs leidt inderdaad vaak tot een goede afstemming over wat een individuele leerling nodig heeft. We vragen echter aandacht voor het bijkomende risico van kansenongelijkheid, dat een overdracht ook met zich meebrengt. Jonge kinderen zijn sterk in ontwikkeling. Hoe zij zich gedragen binnen de kinderopvang zegt niet altijd alles over hun latere mogelijkheden in een schoolse setting. Ook ligt het risico van vooringenomenheid, op basis van bijvoorbeeld verzorging van een kind, gezin van herkomst of wijk waarin een kind woont, op de loer. Dit leidt in het meest extreme geval tot uitsluiting. Dit is een risico dat bijvoorbeeld door externe supervisie en begeleide intervisie steeds weer geagendeerd kan worden.

De behoefte aan de beschikbaarheid van 2e lijn zorg in het onderwijs is helder. Toch ziet de ARSD hier ook een risico in, namelijk medicalisering (te snelle inzet van hulp die tijdelijk is en geen structurele oplossing) en het missen van de eigenlijke problematiek in een gezin.
Ter verduidelijking: Alleen het symptoom, het gedrag van het kind, wordt gezien en ‘behandeld’. Het eigenlijke probleem, zoals bijvoorbeeld problemen in het gezin vanuit relatieproblemen of schulden, wordt dan gemist en niet of onvoldoende opgelost. Het kind wordt dan bestempeld als ‘lastig’, het kind moet veranderen en wordt daarmee ‘dader’ in plaats van ‘slachtoffer’.

De pilot taalvisie zien wij graag starten vanaf 0 jaar. Reeds in de eerste maanden wordt immers de basis voor de communicatie al gelegd. In plaats van de inzet van logopedisten, waar een flink tekort aan is, pleiten wij voor het verder opleiden van leidsters en leerkrachten om indirect de hele dag door aan de taalontwikkeling aandacht te kunnen geven. Dit sluit aan bij de kennis vanuit 'De eerste 1000 dagen' .
Iets vergelijkbaars geldt voor meer aanbod voor groepen.
Kortom, verstevigen en verbreden wat er al is en geen extra schakels toevoegen.

Wellicht is het ook mogelijk om gezinnen waarbij de ouders de Nederlandse taal niet voldoende beheersen te attenderen op de mogelijkheden binnen de gemeente Medemblik om dit op te pakken, denk hierbij bijvoorbeeld aan het Taalhuis Westfriesland o.i.d. Dit zou onder andere onder de aandacht gebracht kunnen worden bij de inloopmomenten op school van de schoolmaatschappelijk werker of via andere informatiekanalen op de basisscholen of voorscholen.

Mocht u nog vragen hebben m.b.t. onze reactie dan horen wij dat uiteraard graag.

Met vriendelijke groet,
Namens de Adviesraad Sociaal Domein,

Judith Groot, Voorzitter ARSD.
Denise ter Riet-Engelen, Secretaris ARSD.

GEMEENTE Medemblik
ADVIESRAAD SOCIAAL DOMEIN